

Vi snakkes

KIRKEBLAD FOR KRAGERØ, SKÅTØY OG LEVANGSHEIA
NR. 4 – DESEMBER – 2005

TERRA SKADEFORSIKRING
blir formidlet av Kragerø Sparebank

Kragerø Sparebank
«Lokalbanken siden 1840»

FOR EN FEST DET BLE!!!

SKJÆRGÅRDSGOSPEL 25 ÅR

300 frivillige medarbeidere fylte Bedehuset til randen da styret i Skjærgårdsgospel inviterte til 25 års jubileumsfest i slutten av november. Styret ville på denne måten få takke for den utrolige innsats som er blitt lagt ned av de mange frivillige gjennom de årene festivalen er blitt arrangert. Flere av de som deltok på festen hadde gjort enn innsats på alle de 25 festivalene, og ble berømmet med gode ord og en rose. Svært hyggelig var det også at flere av styremedlemmene fra de første årene hadde anledning til å være tilstede. Og for en fest det ble.....!!!! Med et fantastisk koldtbord, billedkavalkade, takketaler og artister som Jan Groth, Calvin Bridges, Hans Inge Fagervik og Darrell Mansfield

fikk deltagerne mimre tilbake til starten i 1981. Singspiration og lokale musikere satte standarden for kvelden med 2 flott gjennomførte gossellåter sammen med Calvin Bridges.

Kvelden ble avsluttet med nat- tverd slik det er

tradisjon for på alle Skjærgårdsgospels arrangementer. Det var en stor ære for arrangørene da Bill Maxwell fra Koinonia og gospelkongen Andrae Crouch entret scenen sammen med sangere og musikere fra Kragerø.

Langt over midnatt ble festen avsluttet, og vi gleder oss til 50 års festen skal arrangeres.

VÅRT LAND

I 25 år har idealistiske entusiaster trommet sammen til landets største kristne musikkfestival. Hvordan er det mulig?

Look to Skjærgårds!

Sist helg feiret Skjærgårdsgospel 25-års jubileum i Kragerø bedehus. Mer enn 300 frivillige medarbeidere stuet seg sammen under det høye taket, i den gamle hvitmalt trebygningen. Gospelkongen Andrae Crouch var fløyet inn som hedersgjest blant flere inviterte. Jubileet ble offisielt markert i sommer under årets Skjærgårds Music&Mission på Risøya.

Det er all grunn til å spille hvinende gitarsoloer og slå på skarptromma for Skjærgårdsgospel. Månen finnes det ikke her til lands! Kanskje ikke i hele Norden?

I tillegg til den årvisse musikkfestivalen arrangerer Stiftelsen Skjærgårdsgospel det eneste landsdekkende russtreffet, i år samlet de 600 ungdommer. Barnegospelfestivalen i Kragerøhallen er også en frukt av Skjærgårds. I høst dukket 1200 barn opp.

Mer en 250 000 unge mennesker har vært innom siden starten. Nesten alt som kan krype og gå av kristne artister, både internasjonale og nasjonale, har stått på scenen. Under jubileumsfesten ble det spøkt med at det bare var storheter som U2 og Cliff Richard som manglet.

Hva er grunnen til denne suksessen? Hvordan har Skjærgårdsgospel klart å holde det gående så lenge?

Under det høye taket i Kragerø bedehus har festivalgründerne Morten Skjævestad og Tron Mathisen funnet et trygt rom for sin kreativitet. Det hele startet med en guttedrøm om en konsert for ungdom i Kragerø. Da ideen ble brakt på banen, ble den nesten umiddelbart forankret i det lokale menighetslivet. I dag har festivalen mer enn 600 frivillige hjelpere som er helt nødvendige for at musikkmaskineriet skal gå rundt. Etter at festivalen flyttet til Risøya, emigrerer flere hundre fra Kragerø en uke hver sommer.

KOMMENTAR
Øyvind Woie

Riktignok skalv Kragerø Indremisjon og Kragerø Frikirke litt i knærne da ungdommene utfordret dem til å stille en økonomisk garanti for festivalen. Hvis det gikk galt, risikerte indremisjonsforeningen å miste bedehuset! For oss som observerer underet fra utsiden, aner det oss at det må ha vært flere slike «kritiske» runder i løpet av 25 år. Festivaløkonomi er et usikkert fag.

Historien om Skjærgårdsgospel handler om å skape trygge og romslige rom for dem som har gode ideer. Når bedehuset nå skal bygges ut, er det oppsparte rock'n roll penger som genereres tilbake til den lokale foreningen. Allerede det første året gikk festivalen med overskudd som ble pløyet inn i nye festivaler og tilbake til foreningsaktiviteter hos dem som jobber frivillig.

En ny etasje skal fylles med 300 kvadratmeter utelearealer til tannlegen i Kragerø. Men taket i den store møtesalen senkes ikke. Takhøyden og romligheten beholdes nærmest på symbolsk vis – slik at det fremdeles er mulig å puste fritt.

På Skjærgårdsgospels kontor i annen etasje, sitter stiftelsens eneste ansatte, daglig leder Jarle Storebø. Sammen med gründerne peker han på Normisjonsforeningen og alle de frivillige i Risørområdet. Uten dem hadde dette aldri gått. Da hadde det aldri vært grunnlag for å drive

festivalen. Gamle og unge, pensjonister og ungdommer i et av kristen-Norges største dugnads-løft – år etter år – tusenvis av timer med gratisarbeid.

I tillegg peker de på korte beslutningslinjer og på de ærlige diskusjonene. Uenighet er ikke et fremmedord for festivalledelsen. Ideer og innspill mottas med et velkommen, åpenhet og debatt prises høyt. Trygge rom blir til når det ikke legges lokk på meningene. Når folk får lov til å si det de mener og blir sett slik de er.

Etter noen års drift tok hovedstadsavisen Dagbladet turen til Skjærgårdsgospel. De kalte festivalen for en kristen sjekkefestival. Dette falt mange tungt for brystet. Men beskrivelsen er kanskje den mest treffende som finnes. Skjærgårds har på en fabelaktig måte lagt til rette for at unge mennesker kan sjekke hva som finnes av kristen musikk, de kan sjekke sine sosiale evner, sjekke om det går an å reise på rockefestival uten å bruke rusmidler, de kan sjekke ut sitt eget selvbilde og sist men ikke minst kan de sjekke hva Gud egentlig vil med dem.

Hvor mange av oss går ikke og bærer på ideer om hvordan ting kunne løses i vår kristne forsamling? Hvem er det som ikke drømmer om at fellesskapet kunne bli større, om at vi kunne nå flere?

Men den som har opplevd å bli møtt med et skuldertrekk eller et «nei det går aldri», skrumper inn – både i troen på seg selv og i troen på møtet med fellesskapet.

Kanskje vi skulle starte med en studietur til Kragerø? Der sitter de på en oppskrift som gjør at vi kunne starte Skjærgårdsgospel hvor som helst.

Øyvind Woie er journalist i Vårt Lands helgavdeling, woie@vl.no

MENINGEN

Øyvind Woie, kommenterer side 2

«Historien om Skjærgårdsgospel handler om å skape trygge og romslige rom for dem som har gode ideer. Når bedehuset nå skal bygges ut, er det oppsparte rock'n roll penger som genereres tilbake til den lokale foreningen.»

Levesett
Kunnskap
Åpenhet

Smiths
De vi
Turto

Les hva «Vårt Land» skrev om festen!

Støttar

Tidligere i høst ble det gjennomført menighetsrådsvalg i Kragerø for perioden 2006-2009. Kommunen vår er inndelt i fire sokn: Kragerø, Sannidal, Skåtøy og Levangsheia.

Det innebærer fire helt nye menighetsråd, det!

Denne gang velger vi å vise deg alle ansiktene som skal sitte i Kragerø menighetsråd. I neste nummer av bladet vil vi presentere medlemmene fra Skåtøy og Levangsheia.

Noen av de nyvalgte rådsmedlemmene i Kragerø har lang fartstid.

Andre har aldri vært med i et menighetsråd tidligere. Felles for dem alle er at de er villige til å gjøre en innsats. Og det er flott!

KRAGERØ MENIGHETS

INGER BRUNSVIK (Ny): - Jeg har erfaring fra menighetsrådsarbeid tidligere. Det forrige menighetsrådet hadde fokus på gudstjeneste-feiringen. Dette håper jeg vi i det nye rådet vil arbeide videre med! Vi må også satse på dåpsopplæringen. Kirken må tenke strategisk i den forbindelse. En stor utfordring!

Tekst og
foto: Thomas
Bakkerud

RAGNHILD LANSEND MONSEN (Ny):
- Dette blir min første periode i menighetsrådet! Det er både en ære og en glede å få være med, synes jeg. Jeg har alltid følt meg hjemme i kirken. Den er et fellesskap for mange. Mange har sin gange der. Håper enda flere vil føle seg velkommen, gå beriket derfra og ha lyst til å komme tilbake!

KARI SIMONSEN LANGLO (Ny): - Jeg er interessert i menighetsarbeid. Og jeg er opptatt av en åpen og inkluderende kirke. Kirken må berøre folk!

JENNY HIBERG ENGESET (Ny): - Jeg har vært aktiv i menighetsrådsarbeid i flere perioder tidligere. Til sammen må det være noe rundt tolv år. Og nå kunne jeg tenke meg å være med litt igjen!

MENIGHETRÅDSMEDLEMMER KRAGERØ SOKN: Inger Brunsvik, Ragnhild Landsend Monsen, Kari Simonsen Langlo, Jenny Hiberg Engeset, Marit Dybvik Øyen, Åse Lauritsen, Berit Kristin Hegland og Tor Alf Jørgensen.

VARAMEDLEMMER KRAGERØ SOKN: Arvid Bjørn Martfeldt Thorsen, Lailo Kurbanova Merganova, Ellen Hvattum, Olaf Skau Tovsen og Olav Rino Herbert Lieberg.

RÅD 2006 - 2009

ÅSE LAURITSEN (Ny): - Jeg er helt ny! Så dette blir spennende! Jeg har alltid stått i Stat-skirken. Nå hadde jeg lyst til å ta min del av menighetsarbeidet. jeg gleder meg!

MARIT DYBVIK ØYEN (Ny): - Jeg er helt fersk i denne sammenhengen! Tidligere har jeg vært aktiv i andre sammenhenger, men det begynner å bli en stund siden. Nå har jeg imidlertid lyst til å bidra litt igjen. Og dette kan bli interessant, det! Virker som det er høyt undertaket i Kragerø kirke. Og det er flott!

BERIT KRISTIN HEGLAND (Ny): - Jeg har lang erfaring fra menighetsarbeid i Kragerø Frikirke. Barne- og ungdomsarbeid er viktig for meg. Kirken må være for hele mennesket og alle aldersgrupper. Jeg gleder meg til å være med i Kragerø menighetsråd. Veldig!

TOR ALF JØRGENSEN (Ny): - Har aldri vært med i et menighetsråd tidligere. Skal bli spennende å se hvordan dette fungerer!

I tillegg til disse åtte vil også prost LEIF WESTERMOEN og 1. vara ARVID BJØRN MARTFELDT THORSEN være med i menighetsrådet.

Kantoriet – sammen med kor fra Risør og musikere ellers – har nylig hatt stor suksess med Handels ”Messias”. Historien bak stykket, komponistens egen situasjon forut for, underveis og etter skrivinga, er uhyre interessant. Stefan Zweig, en sveitsisk forfatter, har fortalt om dette i en dokumentarisk novelle som han har kalt ”Georg Friedrich Handels oppstandelse”. Denne novella brukes som kilde for det jeg skriver nedafør her.

DA HÄNDEL SKREIV

Handel, som var født i 1685, opplevde i godt voksen alder flere tunge sjukdomsperioder. Som 52-åring var han utsatt for et alvorlig slagtilfelle, med store lammelser som følge, - men han kjempa seg tilbake til livet og til full førlighet. Tre-fire år seinere – da bodde han i London - kjente Handel seg nedkjørt, utbrent og deprimert. Han klarte ikke lage musikk, og hadde en følelse av at skaperkraften var borte. Zweig skriver at han var for trøtt til å snakke, til å skrive, til å spille, til å føle, for trøtt til å leve.

Så, en kveld – etter en trøstesløs vandring rundt i Londons gater – kommer han hjem og finner et brev fra vennen Jennens, som hadde laga mange tekster til Handels komposisjoner tidligere. Brevet inneholder et nytt dikt, som Jennens håper Handel kan lage musikk til. Førstereaksjonen til Handel er rask: Han river brevet i to og slenger det fra seg. Så går han senga.

Men brevet og oratorieteksten som det inneholdt, hadde skapt en uro i han; - han står opp, finner det sammenkrøllede og istykkerrevne brevet, setter det sammen igjen og begynner å lese på de tettskrevne sidene. Ved de første ordene rykker han til: ”Comfort ye”. ”Vær trøstet!” Øyeblikkelig oppfatter Handel disse ordene som en melding, et svar, - sendt fra Gud, til et motløst hjerte. Han leser videre, og opplever det han har opplevd før når han har komponert: *Han hører ordene som musikk*, de musikalske slusene i han har åpnet seg. Han opplever at teksten som er skrevet, henvender seg direkte, og bare, til han: ”Rejoice” (”fryd deg”) leser han – og han. All trøtthet forsvinner, han opplever at hvert ord treffer han rett i hjertet, og han opplever

teksten som en realitet når den hevder at ”Han er den sanne hjelper”. ”Slyng ut ditt ord med makt”, heter det, - det forplikter han, han skal rope ut budskapet med sin ytterste kraft, med basuner, orgelklang og kor – og han skal vise at ”The lord gave the word”. Fra han kom tonene, kjenner Handel, - ikke da rart at når skaperkraften så veldig kommer til han igjen, så vil han gi uttrykk for det gjennom jubelrop i den musikken han lager.

Zweig uttrykker det som skjer slik i novella si: ”Å ordet, det forgjengelige, han ville gjøre det evig ved å forene det med all sinnets skjønnhet og glød. Og der stod det jo, dette ordet som kunne gjentas og forvandles i det uendelige, der var det: ”Halleluja! Halleluja! Halleluja!”. Ja, alle jordens stemmer skulle sammenfattes i det: de lyse og de

mørke, mennenes pågående, kvinnenes ettergivende. Han ville fylle dem, forstørre dem, binde og løse dem i rytmisk kor, la dem gli opp og ned på tonens jakobsstige. Fiolinenes sødme skulle mildne dem, fanfarenes skarpe støt skulle styrke dem, i tordenen fra orgelet skulle de bruse: Halleluja! Halleluja! Halleluja! Av dette ordet, denne takksigelsen ville han skape en jubel som tonte fra jorden og opp til skaperen”.

Etter å ha lest gjennom en tredel av oratoriet, opplever Handel at nå må han begynne å skrive musikk. Og han begynner, - notene kommer ned på papir i magisk hastighet, han jobber gjennom hele natten, og når tjeneren kommer innom neste morgen og spør om det er noe han kan bistå med, får han bare knurring til svar. Handel er ikke ute av rommet sitt på tre uker; - maten han får bragt inn, spiser han med venstre hånd, mens høyre hånd skriver. Av og til går han noen runder i rommet,

”Messias”

mens han stirrer ut i lufta og mens han synger høyt og slår takten. Dag og natt går i ett for han, tiden måles bare med rytme og takt, forsøk på kontakt utenfra gjør at han farer opp som en brølende løve. Han skriver til fingrene verker, ”aldri hadde det gått et sånt skapende skred over han før”, skriver Zweig.

Etter tre uker, den 14. september 1741, var verket så godt som ferdig, - bare ett ord manglet: ”Amen”. Det gav Handel seg nå i kast med. - Han lager en fuge der Amen stiger og faller, det stiger stadig høyere, orgel og korstemmer kaster ordet oppad ”så det var som om bjelkeverket revnet og jubelen fylte alle sfærer helt inn til den innerste himmel hvor englene sang med i takkekoret” (Zweig).

Ferdig med det veldige arbeidet, reiser Handel seg fra arbeidsbor-

det, vakler over gulvet og synker ned i senga. Etter at Handel har sovet i 17 timer, frykter tjeneren hans at han har fått slag igjen, og det blir sendt bud på doktor. Da denne ankom, hadde Handel reist fra sengen, - han spiste nå ”som seks bryggesjauere”, og han var i overstadig godt humør. På doktorens spørsmål ”hva er hendt”, begynner Handel å synge: ”Behold, I tell you a mystery” (”Vit, jeg forteller dere en hemmelighet”). Han faller inn på pianoet, og synger seg gjennom deler av det enorme verket han nettopp er ferdig med. Doktoren kommenterer med at ”De har jo djevelen i kroppen, mann”, - hvorpå Handel svarer at ”Jeg tror heller det

er Gud som har vært i meg”.

Uroppførelsen av ”Messias” fant sted i Dublin, og Handel ble spurt om han - slik han hadde for vane - ville gi inntektene fra førsteoppførelsen til veldedige institusjoner. Handels svar var krystallklart: Han ville aldri ha penger for dette verket, for, sa han ”jeg står i gjeld til en annen for det”. 13. april 1742 skjedde så uroppførelsen - med Handel sjølvsagt til stede. Da ”Amen” satte inn til slutt, sang Handel med i koret - og han sang som aldri før.

I årene som fulgte, fortsatte Handel å lage musikk - sjølv om han etter hvert ble blind. Han

lot Messias oppføre i London, der han bodde, år etter år, - og til tross for dårlig privatøkonomi, lot han alltid inntektene gå til nødlidende. 7. april 1759, ved inngangen til påska, deltok han - til tross for sterkt sviktende helse - under Messias-konserten i Covent garden, - på vanlig måte sang han sterkt og inderlig med i koret. Svært dårlig reiste Handel hjem, han mumlet at han gjerne ville dø langfredag. Den falt dette året på den 13. april, den dagen han i 1737 ble slått til jorda av slag, og den dagen da ”Messias” hadde hatt uroppførelse. Og slik Handel ønsket, slik ble det: Zweig skriver at ”Langfredag, i veldige dønninger, ble sjelen fridd fra den utmattede

kroppen, i bølge etter bølge ble han båret vekk fra all tyngsel og løftet opp mot evige toner i den evige sfære”.

Olav A Drevland

Messias ble fremført i Kragerø kirke tidligere i høst - etter solide forberedelser og mye øving!

NÅR TEOLOGI BLIR

”Går prestene en egen skole for å lære å snakke kjedelig??” spurte min bror meg oppgitt da vi overvar barnedåpen til vår kusines datter. Med min ti år lange erfaring fra ulike menighetssammenhenger, både innen frikirkelige menigheter og Den Norske Kirkes menigheter, må jeg innrømme at jeg nikket bekræftende til svar, selv om det ikke var pent av meg. Jeg satt i benkeraden med en sorg inni meg. Fortvilelsen over hvordan presten, som hadde verdens beste budskap å komme med, greide å gjøre veien til forståelse så kronglete, var for meg ubegripelig. Jeg anså meg selv som en bibel- og prekenvant jente, men jeg forstod ikke døyten av hva som var målet med ”den lærdes tale”, og da han var kommet til veis ende i talen, slet de fleste av tilhørerne med konsentrasjonsvansker og muligens også nakkeslengskader. Det er vel gjerne slik at folk flest ikke benytter seg av Kirkens tilbud fordi de føler at budskapene det tales om er irrelevante, eller rett og slett ikke kommuniserer med dagens menneske. Jeg har ingen problemer med å stille meg bak den lutherske trosbekjennelse. Jeg har heller ingen vansker med å se at mennesker kommer til tro på ulike vis. Men jeg sliter litt med å forstå hvordan et Lysets budskap kan fordunkles slik at et så stort antall vanlige mennesker, som vittrilig er Guds kjærlighets målgruppe, kan sitte igjen med så lite matnyttig å ta med seg videre etter et mer eller mindre påtvunget kirkebesøk. Jada, jeg har snakket med flere som kaller seg ”kristne, men ikke *personlig* kristne.” De tror på Gud, men ikke på det å ha et personlig forhold til Ham. Hvor på veien gikk troen på dette tapt? På de første kristnes tid var det nettopp den personlige troen som var selve kriteriet for å kalle seg ”en kristen”, og dette var ikke en betegnelse man tok lett på, all den tid en slik bekjennelse raskt kunne få døden til følge. Det hadde ikke med hva ens foreldre trodde og mente, eller hva myndighetene godkjente, men hvorvidt et menneske opplevde seg berørt av Kristus etter å ha fått høre og se kraften i Ordet. For mange ble troens overbevisning og vennskapet med Jesus viktigere enn alt annet. Men ikke for alle, for ikke alle *ønsket* en slik hellig overbevisning. E.G. White sier i sin bok ”The Great Controversy”:

”Det har alltid eksistert to typer kristendomsbekjennere.

Den ene gruppen er interessert i Kristi liv, og prøver alvorlig å rette på sine mangler og leve etter det guddommelige ideal. Den andre gruppen skyr de klare sannhetene som avslører deres feil. Ikke engang da menigheten var på sitt beste, bestod den utelukkende av trofaste, rene og oppriktige mennesker. Jesus lærte at de som syndet med forsett, ikke burde tas opp i menigheten. Likevel knyttet han til seg personer med en mangelfull karakter, og lot dem nyte godt av hans undervisning og eksempel så de kunne innse sine feil og rette på dem.”

Det snakkes mye om at Kirken må bli mer ”folkelig”. Hva legges i dette? Jeg antar det menes det er ønskelig at Kirken justerer sin teologi etter hva som passer nytelsessamfunnet, ikke at Kirken skal presentere Bibelens budskap om tro, omvendelse og vennskap med Jesus på en tydeligere måte. Prestene står overfor en vanskelig oppgave, en oppgave heller ikke jeg misunner dem. De står som formidlere av det de tror er Sannheten, samtidig som politiske krefter vil rokke deres stilling om de blir *for* tydelige i forkynnelsen. Er det frykten for å støte noen med sannhetene fra Bibelen som gjør at budskapet tidvis pakkes inn i bomull? Faren er at det blir en tam og overkokt grøt med mye sukker. Det smaker gjerne der og da for en som er virkelig sulten, og metthetsfølelsen varer jo en liten stund, men det er ikke sunn kost for et menneske som trenger *næring*. For dem som kjenner sin kropp og sin Bibel, blir det direkte kvalmende. Når ble sukker sunt?

”Alle som kommer til Kirken ønsker i utgangspunktet å få noe ut av besøket,” hevdet stand-up-komiker Jonas Rønning på et seminar jeg deltok på for noen år tilbake. Han gremmet seg over mangelen på glede i Kirkens formidling av det såkalt ”glade budskap”, en glede som, hvis den var tilstede, antagelig ville tydeliggjøre ektheten i formidlerens tro og derfor vekke tilhørernes interesse. Han hevdet at også humor kunne understreke viktige poeng, og framhevet viktigheten av å kjenne sin målgruppe. Jeg tenkte mye over disse ordene, både da broren min spurte om prestenes skolering, og da jeg, full av forventning, for første gang tok turen til kirken på selveste julaften. Oppmerksomheten ble rettmessig tildelt det vakkert dekorerte kirkerommet og de nydelige julepyntede barna som sang så ivrig for oss, mens de trakk i

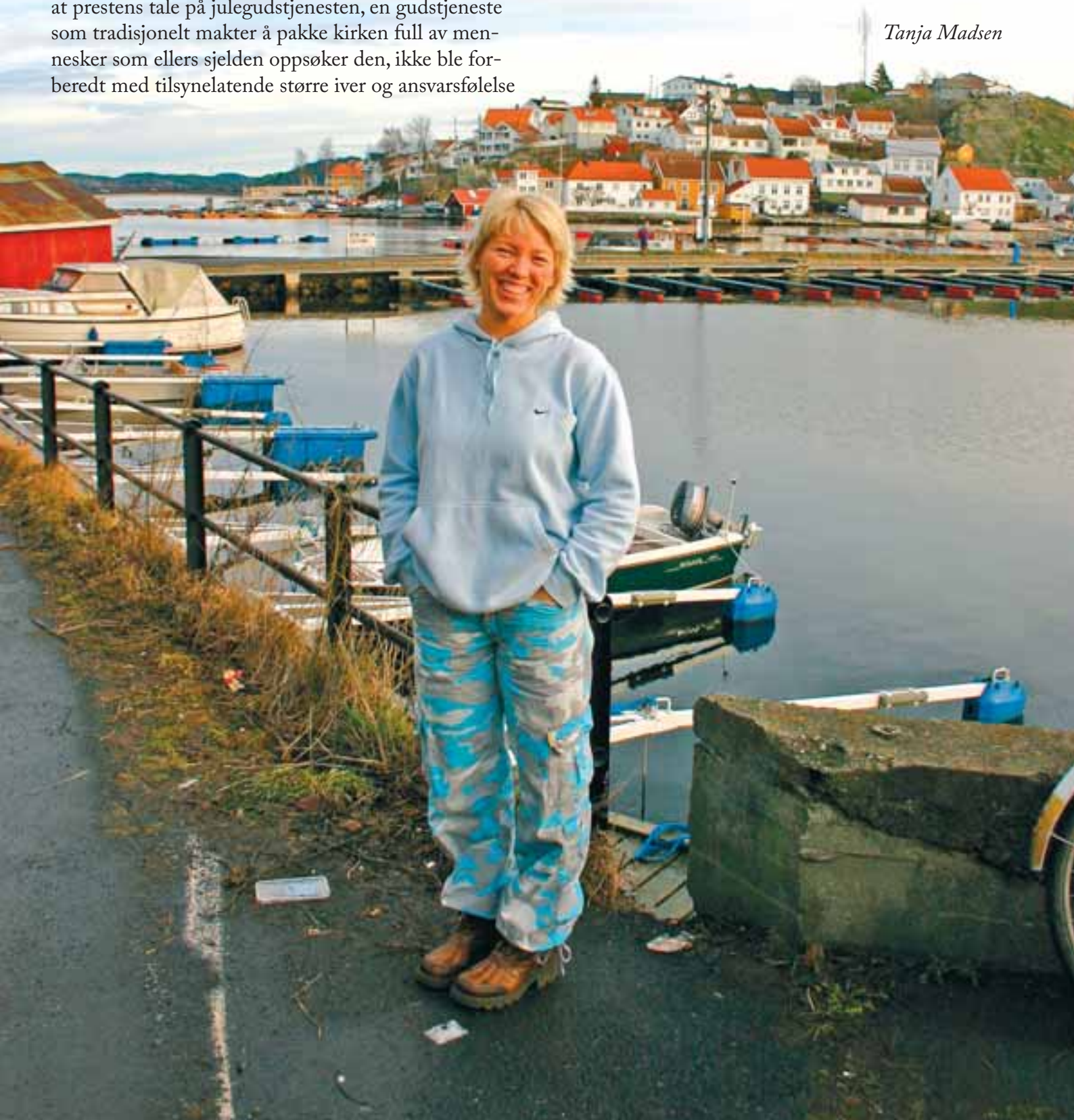
teori

uvante skjørtekanter og kløende, hvite pen-strømpebukser. Deretter var det Tid for Talen. Minuttene gikk, ordene strømmet monotont, og håpet om at dette skulle bli et snev av en åndelig opplevelse med Jesus i sentrum, svant hen, selv om jeg la godviljen til. Jeg gikk derifra, litt trist, og syntes det var en tragedie at prestens tale på julegudstjenesten, en gudstjeneste som tradisjonelt makter å pakke kirken full av mennesker som ellers sjelden oppsøker den, ikke ble forberedt med tilsynelatende større iver og ansvarfølelse

overfor det å formidle et budskap som kunne gi håp og tro til kirkefremmede, og til eventuelle bortkomne får som meg selv. Men jeg greier meg, for jeg vet hvem som leverer varene: Disney gir meg den lune julestemningen, og den Jesus jeg leser om i Bibelen gir svar og inspirasjon til et mer himmelvendt liv.

Tanja Madsen

«Julaften - straks!»

Da jeg var liten fikk vi aldri lov til å se inn i stuen på slutten av adventstiden. Ikke før på selveste julekvelden! Og da var ikke stuen lenger slik vi var vant til å se den; men et Paradis! Overgangen fra det grå og hverdagslige til det overjordisk strålende var total!

Det var som å komme fra en traurig jord til en gnistrende himmel. Min bror og jeg var henrykket over å få gå inn i dette eventyret: JULEN!

Julen betyr også varme. Da vil vi gjerne ha det godt og varmt både i huset og i samværet med andre. Og aller mest i hjerte og sjel.

Uansett hvem vi er kaller julen frem BARNET og det barnlige i oss som roper på gleden. GLEDEN som kan komme fra tusen ting, men også fra det helt enkle lyset som skinner fra Bethlehemstjernen på julenatten.

Tekst og maleri: Christina Kløvig

Utenfor skigarden

av Håkon Langlo

PLIKT

Det er få ord i norsk som kan knyttes til så mange ulike negative og positive tanker som plikt.

Ordet som er hentet fra middelnedertysk gir opprinnelig en serie positive følelser i betydninger som pleie, omsorg, ytelse eller tjeneste. Seinere er ordet forbundet med andre ord som fører tankene til ulike former for tvang, som pliktarbeid, pliktforsømmelse, pliktdans, kristenplikt, pliktinnbydelse og pliktskyldig. Norsk riksmålsordbok har faktisk en hel side med pliktord, der riktignok et båtuttrykk som i hovedsak spiller på forreste del av båten, utgjør en mindre del.

En svensk forfatter var nylig invitert til fredagsprogrammet "Først og sist" på NRK 1. Han hadde i en nylig utgitt bok prøvd å gi pliktbegrepet et nytt innhold. Programmet som ofte er preget av likegyldigheter, tegnet denne gangen til å kunne bli noe mer takket være den svenske forfatterens tanker om hva plikt burde være. Dessverre klarte ikke programlederen denne gangen heller å lede programmet over på annet enn overflattisk prat. Kanskje har det noe å

gjøre med fredagsprogramledernes plikt til å underholde?

Forfatteren var opptatt av at plikt er noe mer enn å gjøre noe fordi det kan gi oss noe til gjengjeld, som når voksne gir barna plikter hjemme for at de skal

få rikelig med lommepenger eller moped til 16-årsdagen. Han ga plikten et samfunnsperspektiv som går utover tanken om å gjøre det som tjener den enkelte best. Han ga plikten et element av å tjene oss sjøl gjennom å tjene fellesskapet. I en tid med overdreven frihet for den enkelte, kan det være greitt å bli mint om at plikt også kan og bør være en indre drivkraft til å gjøre noe for fellesskapet, og ikke et pålegg utenfra.

De fleste av oss har fått tildelt plikter i ulike sammenhenger. Som voksne skjer det stadig i arbeidet eller i noe så enkelt som å delta i dugnad i et borettslag. Der deltar vi fordi vi er redde for å tape ansikt. Vi vil ikke være den som skulker. Men det er vel synd å si at vi brenner av lyst til å gå på dugnad. Vi har mange nok ugjorte egne oppgaver som står vårt hjerte nærmere.

Et pliktmenneske ser vi gjerne på som en person som i ett og alt lar seg styre av ytre pålegg og som derfor glemmer sin egen personlige utfoldelse. Pliktmennesket blir ofte sett ned på og representerer det motsatte av en som dyrker den individuelle frihet. Sier kanskje det noe om vårt forhold til plikt? Er det fordi vi er kommet langt inn i en tankegang som prioriterer personlig frihet og såkalt frie valg? Vi bør ta utfordringen om å gjøre plikt til en indre drivkraft på alvor.

NÅ ER DET ONSDAG...

...alle løper mot Sannidal ungdomsskole sin gymsal!

Det skal være **KRIK** (Kristen Idrettskontakt!), vi ska ha juleavslutning.

Vi er klar for masse leker, og på programmet står, hinderløype, innebandy og volleyball!

”Det er gøy å være med når vi er så mange som stiller opp, og hvis vi er få en dag, har vi det kjempe gøy for det!”

Sier Jørgen, vår nye **KRIK** lagleder!

”Noen ganger har vi vært oppimot 30 stykker. Det er gøy med et sånt tilbud, og så avslutter vi alltid men en kort andakt”

KRIK er en kristen idrettsorganisasjon som ønsker å bevare, inspirere og vinne idrettsfolk både i idrettslag og menighet. **KRIK** sprer ikke bare Guds ord gjennom leirer, men også gjennom **KRIK** lag. **KRIK** lag startes av frivillige kristne personer som tar kontakt med **KRIK** kontoret.

KRIK Kragerø møtes hver onsdag på Sannidal ungdomsskole. Vil du være med? Vite mer?

Ring Jørgen på 918 42 856

A portrait of an elderly man with white hair and glasses, wearing a light blue button-down shirt. He is sitting in a patterned armchair. Behind him is a framed painting of a seascape with a sunset or sunrise. The text is overlaid on the top right and bottom of the image.

*96-årige Karl Kristian Kjenndal fra Brooklyn,
opprinnelig fra Levang ved Kragerø.*

**«SJØMANNSKIRKEN
ER MITT ANKERFESTE»**

*Hils på Karl Kristian Kjenndal, opprinnelig fra Kragerø,
96 år og sprek som en ungfole! ”Nåja, jeg merker jo at jeg blir eldre,
det er seks år siden jegsluttet å gå til kjerka hver søndag, sier han beskjedent.
Det hører med til historien at det tar tre timer å gå fra huset hans i Brooklyn til
Sjømannskirken på Manhattan. Og han gikk tur retur!*

Tekst og foto: Sjømannskirken

HEMMEUGHETEN BAK ET LANGT LIV

Selv tror han at det er de lange spaserturene som er hemmeligheten bak hans lange liv. ”Å gå turer er fin mosjon samtidig som du får sett mye,” sier han. Og mosjon er grunnlaget for god helse, mener han. Han går fortsatt lange turer hver dag i nærmiljøet, men turen til Manhattan blir for lang. Nå kommer kirkebussen og henter oss hver søndag, kona har jo blitt så skrøpelig til bens, smiler han. Kona, Karin, er ti år yngre.

MENIGHETENS ELDEST

For den gamle hedersmannen, sjømannen, bygningsarbeideren og eldste medlem er kjerka blitt et viktig ankerfeste. ”Første gang jeg var på kjerka i New York var i 1931,” forteller han. ”Det var samme året som jeg reiste til sjøs som førstereisgutt. Jeg var da 22 år, og egentlig litt gammel til å reise førstereis. Men det gikk bra og jeg avanserte til båtsmann i løpet av de 9 årene jeg var til sjøs.” Han gikk i land i New York i 1940. Kjerka og felleskapet der, har vært viktig for han hele livet.

SLÅSS I KRIGEN

Da Norge ble overfalt av tyskerne vervet han seg til Roosevelt-bataljonen. Det var en bataljon som ble opprettet for å unnsette og invadere Norge. Det ble det ingenting av, men etter mange harde vinterøvelser i Coloradofjellene ble vi sendt til England, forteller han. Derfra ble vi med på invasjonen i Normandie, og

vi slåss oss gjennom Frankrike og Belgia og langt inn i Tyskland. Da freden kom ble vi sendt til Norge for å bidra de norske styrkene der.

HILST PÅ TRE KONGER

Et godt minne fra den gang er at hans tropp sto æresvakt da Kong Haakon kom hjem fra landflyktigheten i England. Folk jublet til oss nordmenn som sto vakt i amerikansk uniform, kan han fortelle. Senere har jeg hilst både på Kong Olav og Kong Harald her i New York. Det er trivelige karer med mye godt humør, smiler han.

BYGGET SKYSKRAPERE

Kjenndal har vært med på å bygge høye skyskrapere på Manhattan og noen av de store broene. Han var også med på byggingen av den nåværende sjømannskirken. Da var han 81 år gammel! Selv nå, i en alder av 96, har han pusset opp leiligheten. ”Det var litt plunder med å få malt taket, men det gikk greit,” sier han.

JULEFEIRING I NEW YORK

Kjenndal kan fortelle mye om julefeiringen. ”Vi feirer som regel julaften sammen med familien. Jeg har både barn, barnebarn og oldebarn,” sier han. ”Men vi går selvsagt til sjømannskirken på julegudstjeneste, dessuten er vi med på julebasaren og juletreffesten. Det er jo så trivelig, med god julestemning, god julemat og ikke minst det gode felleskapet,” avslutter han.

 Luna

HITACHI
POWER TOOLS

BOSCH
Ideas that work

STIHL®
Motorsager

CPI POWER
Mopedar

TOOLS Kragerø Verktøy AS

Postboks 3, 3791 Kragerø
Tlf. 35 98 33 65 – Fax. 35 98 31 65
www.kragero-verktoy.no

 KRAGERØ ENERGI AS
Installasjon

Tlf. 35984800 www.krageroenergi.no

Din lokale leverandør av:

 BREDBÅND

"Vi skal ha fornøyde kunder!"

SIKRINGEN
- din elektriker

-nille

Midt i sentrum
Hva er det vi ikke har?

 SØR

Telefon 35 98 40 00

 fagmøbler

Fagmøbler består av mer enn 70 butikker over hele landet. Som medlem kan vi tilby et stort utvalg møbler til konkurransedyktige priser. I tillegg får du tryggheten ved å handle i nærbutikken. Velkommen til en hyggelig handel!

Solbekk
MØBLER AS Tlf 35 98 17 28
Besøk vår hjemmeside
www.fagmøbler.no/solbekk

 OPTIKER
VESTØL AS

Torvgt. 20, 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 17 66 – Off. godkjent optiker – Faks: 35 99 12 56

 vitus|apotek
det beste valget

Kragerø Apotek

Arkitekthuset Kragerø AS
MORTEN LUNØE
Sivilarkitekt MNAL NPA

 E. Bjerkes Elektriske
ELKJEDEN Tlf.: 35 98 11 25
Fax: 35 98 11 55

 PAULSEN
P. A. Heuchsgt. 18 – 35 98 15 88

 Ørvik PLANTEMARKED a.s
Dalaneveien 2 - 35 98 36 00

 Ch. Hiis Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år
35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

Brødr. Wiig
35 98 12 96 - 35 98 05 00
Selvbetjening – servicebiler
Maskinvask – kioskvarer – AVIS

Frithjof Johnsen
35 98 16 68
JERNIA

Skåtøy regnskapsservice AS

 URMAKERMESTER ARVID HANSSEN
Tlf. 35 98 03 60 – Faks 35 98 10 58

Hjallum A.s
Ing. og aut. Førlaggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 Fax 35 98 35 65

 Gromstad Bil & Båt
Volkswagen
www.gromstad.no - 35 98 59 59

 Kragerø Elektriske
35 98 65 60 • www.krageroelektriske.no

 BUTIKKENE
TORLEIF KILÉN
Storgt. 15, Kragerø 35 98 16 11
Volum, Sannidal - 35 98 78 10

30 October,
2005

Min jul

I asked my friend Fanny, who is five,
as she flitted around the room
in her wings, dressed up as an angel,
“So what you do you know about angels?”
This was exactly what she replied:

When you die, you become an angel.
Then you get your wings.
Then all you have to do is flap them,
slowly at first, just a couple of times,
and then—off you go!
Easy as all that.
And if you see you're flying low,
just flap your wings a little harder
and the higher you will go.

The higher you go,
the easier it is—
You can soar[*she shows me*] like this—
and glide—like this—
without even flapping at all.

“But what happens,“ I ask,
“if an angel can't fly?”
Well, she said, it's not too hard
to save them.
If you see one going low,
just swoop down,
hold out your arms,
and catch them.
Then they will never fall.

She then admitted one thing
she didn't quite know,
and that was what happened
if an angel's wings got wet--?
(I think she'll find out in time.)
But, she added, that as far
as she knew,
the place where they live
is much warmer than here,
and there are no such things
as shoes.

KØ/1/11/05

MIN jul er den som var
En perle – lysende dyrebar
som varsomt tas frem
en gang i året

MIN jul er en scene
med blått kjøkken som kulisser
Skinnende kobber, furugrene
igjen dekorert med kongler og nisser

MIN jul er en duft
fra en verden av godter i skapet
Av kassen med epler – og bjørkeveden
Og ute av rimfrosset vinterluft

MIN jul er forventning
over mors myke hender
som forsiktig
former fattigmenn
og fars veske full av ”den” og ”det du vet”

MIN jul er mystikk
over mørke morgentimer på skolen
Over korte dager
og solen
som flyktig gikk

MIN jul er en tro
på at noe hendte
i Betlehem
At Gud det største lyset tente
og at DET burde skinne i alle hjem

Det være seg MIN jul – eller DIN –
La den som var
bli den som er
Kjenn forventningen i ditt sinn
mot noe som skal bli tent
Den EGENTLIGE stjerne
de fleste hadde glemt

Erica (Lillemor) Holm

KRAGERØ

- 02.10 Martin Stene Øvringmo, døpt i Kroken kirke
- 09.10 Mats Skinnemoen Fagerland, døpt i Botne kirke, Holmestrand
- 16.10 Christine Garstad Husabø
- 30.10 Kristoffer Moe
- 20.11 Hanna Linnes Arge Kjendal
- 20.11 Ingrid Sveberg Risøy
- 20.11 Maja Eikland

STØLE

- 16.10 Tanja Gundersen

KRAGERØ

- 30.09 Oddvar Strand
- 30.09 Gunnar Øverland
- 30.10 Fredrik Anton Isaksen
- 08.11 Øyvind Hovland
- 09.11 Jon Otto Karlsen
- 25.11 Roy Bjarne Kristiansen
- 05.11 Synnøve Jakobsen
- 30.11 Lilly Johanne Jensen

STØLE

- 15.09 Magnhild Kristiansen
- 11.10 Gudrun Korbøl

CALVIN BRIDGES OG SINGSPIRATION MED FELLES GOSPELKONSERT FREDAG 17 MARS.

Midt i mars er det igjen duket for en storkonsert på Bedehuset. Calvin Bridges er på Norgesturne og gjester Kragerø for å synge med Singspiration. Sammen sang de 2 sanger på Skjærgårdsgospel sin jubileumsfest, og det ble en opplevelse som Singspiration ønsker å gjenta. Singspiration liker godt å synge gospel med Calvin selv om det er svært krevende. Koret vil bruke vinteren på å øve inn Calvin sine sanger slik at de best mulig forberedt

Vi oppfordrer derfor alle til å allerede nå holde av kvelden. Vi gleder oss til konserten.

KRAGERØ NORMISJON

5 februar	E-18 (ettermiddagsmøte)
16 feb	Årsmøte
5 mars	E-18
17 mars	Konsert med Singspiration og Calvin Bridges
2 april	E-18
Det blir "Syng med oss" 22 januar eller 19 mars	

Suverent størst på julevarer!

Kragerø Sentrum

Tlf.: 35 98 15 30

Man - fre 9-20 • lør 9-18

Julaften: 9-13 • Romjula: 9-18

Fra alle oss til alle dere:
GOD JUL!!!!

PROGRAM

for jul og nyttår 2005 - 2006

KRAGERØ KIRKE:

- 24. desember

kl. 14.30 Familiegudstjeneste.

Westermoen. Mini-mini

kl. 16.00 Familiegudstjeneste.

Westermoen. Kragerø Jentekor

kl. 10.30: Seniorsenteret Juleandakt.

Westermoen

kl. 11.15: KKH Juleandakt. Gulstad

kl. 12.00: Marienlyst sykehjem. Gulstad

1. juledag 25. desember

kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste.

Monsen og Westermoen.

Kragerø kantori

Torsdag 29. desember

Kl. 19.00: Romjulkonsert. Kragerø

Jentekor. Kragerø kantori

Nyttårsaftnen -31. desember

kl. 23.00 til kl. 23.45

Midnattsmesse. Monsen

Nyttårsd. - 1. januar

kl. 12.00: Økumenisk Gudstjeneste.

Nytt år og Jesu navnedag.

Monsen m.fl.

Kr.åpenb.-søndag - 8. januar

kl. 16.00 "De hellige tre konger."

Julespill for hele familien.

Felles julefest m. Normisjon

STØLE KIRKE:

Julaften - 24. desember

kl. 12.00: Stabbestad. Omsorgsboligene.

Monsen. SKUK.

kl. 16.00 Familiegudstjeneste. Monsen.

Levangsheia Barne - og

Ungdomskor. SKUK.

2. juledag 26. desember

kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste.

Westermoen.

Nyttårsd. - 1. januar 2006

kl. 18.00: Hele menighetens julefest.

Monsen. Levangsheia Barne - og

Ungdomskor.

SKÅTØY KIRKE:

Julaften - 24. desember

kl. 14.00: Familiegudstjeneste. Monsen.

Nyttårsaftnen -31. desember

kl. 16. Fakkelvandring til Darefjell

SANNIDAL KIRKE:

Julaften - 24. desember

KL. 16.00: Familiegudstjeneste.

Imenes

1. juledag 25. desember

Kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste.

Imenes

Nyttårsd. - 1. januar

kl. 11.00: Nyttårgudstjeneste. Imenes

HELLEKIRKEN

Julaften - 24. desember

Kl. 15.00: Familiegudstjeneste. Gulstad

Nyttårsd. - 1. januar

kl. 11.00: Nyttårgudstjenest. Gulstad

4. januar

kl 18.00 - Juletefest

KJØLEBRØND BEDEHUS

2. juledag - 26. desember

kl. 11.00: Julegudstjeneste. Imenes

GUDSTJENESTER 2006

01.01.- 1.nyttårsdag

Kragerø kirke kl.12.00: Økumenisk

gudstjeneste. Monsen og Ellingsen

Støle kirke kl.18.00: Menighetens

juletefest. Monsen.

08.01- Kristi åpenbaringsdag

Skåtøy kirke kl.11.30: Gudstjeneste.

Monsen

Kragerø kirke kl.16.00: Hellige tre

kongers fest. Monsen

15.01- 1.s.e.Kristi åpenbaring

Støle kirke kl.11.00: Gudstjeneste.

Monsen

Kragerø kirke kl.11.00: Gudstjeneste.

Westermoen

22.01- 2.s.e. Kristi Åpenbaring

Kragerø kirke kl.11.00: Gudstjeneste.

Westermoen

29.01- 3.s.e.Kristi Åpenbaring

Kragerø kirke kl.11.00: Gudstjeneste.

Westermoen

05.02 - Vingårdssøndagen

Støle kirke kl.11.00: Gudstjeneste.

Kragerø kirke kl.11.00: Gudstjeneste

12.02 - Sæmannssøndagen

Skåtøy kirke kl.11.30: Gudstjeneste

Kragerø kirke ekl.11.00: Gudstjeneste

19.02 - Kristi forklarelsesdag

Kragerø kirke kl.11.00: Gudstjeneste

Støle kirke kl.17.00: Menighetens

årsmøte?

Jule ANDAKTEN

av Leif Westermoen

Den ene!

En enkel overskrift over andakten.

Fordi det handler om det ene barnet som ligger i krybben. - Nå er det vel jo alltid slik at vi føler det er enestående, unikt, det lille, nyfødte barnet. Et under er det virkelig når et barn blir født.

Like vel, den ene som lå i ei krybbe i Betlehem overgår alt. Liten, som alle andre i forhold til den store jord med milliarder av mennesker, men samtidig stor nok og rik nok for alt og alle. - Han er Den ene.

Vi har hørt om pyramider, der en, eller en håndfull spekulanter klarer å lure flere tusen andre til å satse sine penger, - og resultatet blir at kun de få på toppen soper inn svimlende beløp.

Med Jesus, Guds Sønn er det motsatt.

Pyramiden virker slik at den enes rikdom kommer alle til gode. "Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik, men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik."

Hva er da denne store rikdommen? - Ingen er vel i tvil om at det å være elsket, er mer verd enn alt annet. - Og Jesu gjerning er å bringe Guds kjærlighet, og nåde og fred inn i våre liv. -

"Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg."

Så høyt er jeg elsket,

- med himmelens kjærlighet. -

Gud elsker den verden han har skapt, - det er et godt utgangspunkt, men julebudskapet er at gjennom Jesus, den ene, når Guds kjærlighet frem til hvert enkelt menneske på en ny måte. -

Gud vil lyse sin nåde og fred inn i sjel og sinn, og gi håp og tro til å leve med og å leve på.

Den ene gave, til alle. -

I jula skal vi på nytt takke for gaven. Gudstjenestene i jula er fylt av undring og glede. Midt i alt som vi strever med, hva det enn er, - vi er elsket med en himmelsk kjærlighet. - Alt på grunn av den ene, Guds egen sønn, født som et lite menneskebarn.

*Kom, la oss vandre glad i sinn
med hyrdene til barnet inn,
og knele der, med takk og bønn,
for ham som er Guds egen Sønn!*

*Du edle gjest, velkommen vær!
For syndres skyld du kommet er.
Så fattig kom du hit til meg -
jeg aldri nok kan takke deg!*

Luther/Landstad

Vi snakkes

Kirkeblad for Kragerø,
Skåtøy og Levangsheia.

Menighetskontoret,
3770 Kragerø

Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite:

Olav Dreveland 35 98 23 61

Halvor Halvorsen 35 98 83 68

Anne Marie Sverdrup 35 99 23 98

Morten Skjævestad 915 82 214

Thomas Bakkerud 35 99 02 35